

عنوان مقاله:

نمادشناسی پیراهن قیامت

محل انتشار:

هفتمین همایش ملی متن‌پژوهی ادبی با عنوان نگاهی تازه به ادبیات کودک و نوجوان (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسنده:

منصوره عرب - دانش آموخته دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اراک

خلاصه مقاله:

نمادها چکیده اسطوره ها و بیانگر آداب و آیین اقوام هستند. نمادشناسی هر جامه ای نشان دهنده بخشی از هویت و فرهنگ هر سرزمینی است. پیراهن قیامت یکی از جامه های مختص نوزادان است که نمادشناسی آن در پیوند با ادبیات کودک و فرهنگ و ادب عامه است. این جامه، پارچه‌های سفید و نادرخته، با سوراخی در وسط است که پس از شست و شوی نوزاد هنگام تولد برای هفت، ده یا چهل روز بر تن نوزاد مینمایند، تا بنا بر اعتقاد عامه، او را از گرمای قیامت درامان دارند. شست و شوی نوزاد، نماد برگرداندن پاکی او به حالت اول و گذر او از برهنگی ازلی و ورود به جهانی دیگر است. پارچه، نماد سرنوشت است و سفیدی آن نماد باززایش دوباره و نشان مرگی که پیش از زندگی می آید. مدت زمانی که جامه بر تن نوزاد است نماد تکامل و نشان یک دوره و چرخه تمام همراه با تغییرات اساسی است. در این مقاله به نمادشناسی پیراهن قیامت با روش توصیفی و تحلیلی و استفاده از مستندات کتابخانه ای پرداخته شده است.

کلمات کلیدی:

ادبیات، پیراهن قیامت، نماد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/907663>

